

Arbejdsforholdene er saa besværlige, er det altid et Spørgsmaal, hvorvidt det kan betale sig at tage saadan Kulbrydning op i stor Stil; men det er dog noget, som er værd at undersøge grundigt. Grønland er jo desuden meget rigt paa Mineralier; alene Kryolitten betaler sig saa glimrende, at Grønland paa Grund deraf nu giver stort Overskud. Og der kunde nævnes mange andre Ting, f. Eks. de store Grafit-lejer. Der har ganske vist været foretaget geologiske Undersøgelser paa Grønland, men det er dog kun en meget ringe Del af det uhyre store Land, der er blevet undersøgt ordentligt. Der er ogsaa mange andre Muligheder. For nogle Aar siden søgte saaledes nogle Mænd, der gerne vilde gøre noget for Landet, at faa en Koncession, hvori skulde være indbefattet Ret til at tage forskellige Opgaver op, f. Eks. Faareavl, Rensdyravl og Ræveavl. Der findes paa Alaska nogle sorte Ræve, hvis Skind koster mange Tusinde Kroner, og dem har man ment at kunne omplante paa Grønland for derved at skaffe Befolkningen en betydelig Indtægt. I det hele har man tænkt paa at tage mange Opgaver op til Undersøgelse. Enkelte Selskaber har Koncessioner deroppe, men der burde sikkert gøres meget mere. Der hersker i Grønland nogle ejendommelige Forhold, som ikke eksisterer andre Steder i Verden, nemlig med Hensyn til den Maade, hvorpaa vi behandler Grønlænderne. Man kan paa en vis Maade sige, at Befolkningen ingen Skade har taget deraf, men det er dog ret ejendommeligt i vore frisindede Tider, at Befolkningen i den Grad er underkastet Tvang, at den daarligt nok maa forlade det Sted, hvor den bor, at den saa at sige er stavnsbunden, og som ikke alene er det, men som man i enhver Henseende yder Forsorg. Man bestemmer saa at sige, hvad de maa spise og drikke, hvordan de skal gaa klædt og meget andet.

Der er Monopolhandel paa Grønland, saaledes at Befolkningen kun kan faa, hvad Handelen vil give. Befolkningen er meget intelligent og saare elskværdig. I Tidens Løb er Eskimoerne blevet stærkt blandet med Danske, saa at de mange Steder er halvt blandede, andre Steder noget mindre. Men ikke desmindre er Befolkningen ret hjælpeløst stillet i mange Henseender paa Grund af denne Monopolhandel. Grønlænderne har endvidere deres eget Sprog, som er særdeles vanskeligt at lære for Euro-pæerne, og jeg synes derfor, at man først og fremmest burde lære dem at tale

Dansk. Det er saa at sige en Hovedbetingelse for, at de kan modtage Kultur og overhovedet kan klare sig. Denne Befolkning vil ikke lide det samme som et andet Folk, hvem man paatvinger et fremmed Sprog. — Og det skulde jo heller ikke paatvinges den, det skulde selvfølgelig være frivilligt. Der eksisterer nemlig ikke nogen egentlig grønlandsk Litteratur og heller ikke nogen Historie, man tager ikke i den Forstand noget fra dem. Men man giver dem en Mulighed for at kunne rejse her ned til Landet og lære forskellige Ting paa en ganske anden Maade end nu, hvor de paa Grund af Sproget er ret hjælpeløst stilled. Hvis Grønlænderne kunde Dansk, vilde der være opnaaet overordentlig meget for dem.

Der er ogsaa mange andre Planer fremme, som vistnok er udmærkede, bl. a. en Plan, som har været meget omtalt i de sidste Dage i Pressen. Den er fremsat af Assistent Olrik, der paatænker at flytte nogle af Grønlænderne over til Østkysten ved Scoresby. Som bekendt findes der paa Østkysten kun en eneste lille Koloni, Angmagssalik, medens der kunde leve mange flere Mennesker der. Jeg vil paa det varmeste anbefale, at denne Plan bliver støttet. Jeg synes, det kunde være overordentlig godt, hvis denne store Kyststrækning blev beboet. De Polarforskere, som har været deroppe, har langt oppe paa Østkysten fundet Ruiner af tidligere grønlandske Boplads, hvilket viser, at denne Kyst tidligere har været beboet.

En islandsk Student, Duarson, har Planer om at befolke de gamle Nordbo-kolonier paa Grønland til Dels med Islændere. Han vil søge Understøttelse til en Rejse derop for at undersøge Forholdene og vil formaa nogle islandske Bønder til at gøre Begyndelsen. Han mener, at det vil være lettest for Islænderne, som til Dels lever under de samme Vilkaar, at gøre Begyndelsen. Der er store Fjorde, ved hvilke der findes en uhyre rig Græsvækst, og hvor der, som sagt, i gamle Dage har boet en Mængde Nordboere. Utvivlsomt kunde der leve mange Mennesker der. Hvorvidt den Plan, som denne islandske Student Duarson har forelagt, kan bringes til Udførelse, er en Sag for sig, og det kan jo tænkes, at den frembød visse uheldige Sider. Dette skal jeg ikke opholde mig ved, men jeg kunde have Lyst til at rette den Henstilling til den høje Regering — jeg ved, at den højtærede Konseilspræsident tidligere har interesseret sig for Grønland —, om der